

שלום לחברות ולחברים,

תרשום, תרשום

ביום ראשון ארחנו את מיכל כהן, מנכ"לית משרד החינוך, שהגיעה לשער הנגב ולשדות נגב, כאורחת של מרכז המועצות האזוריות, בה אני משרתת בקודש כיו"ר ועדת החינוך. מיכל גילתה התענינות גבוהה בפרוייקט הלווין בתיכון, בלימודי מכונאות הרכב, הנגרות והמתמטיקה. כשאהרלה, מנהל בית הספר, שטח בפניה את הצורך ביתר גמישות בניהול תקציבי המשרד שמועברים אלינו, הורתה המנהלת הכללית של משרד החינוך לעוזר שלה: "תרשום, תרשום" ומאהרלה בקשה להעלות על הכתב את ציפיותיו.

בשיחה שקיימנו בחדר המורים, הציגו מיטב נשות חינוכנו ואנשיו את פרויקט להב"ה, להתמודדות עם נערים בסיכון ואת עיקרון ה"24/7", היומרה שלנו לנצל את החיים בקהילה אינטימית בכדי ליצור סביבה מיטבית עבור הילדים והנערים שלנו, כל שעות היממה ולאורך כל השנה. היה מאד מרשים ומאד מחכים.

...לא חלפו אלא שעות בודדות מתום הביקור ובת קול מפתיעה יצאה מירושלים: "המנכ"לית מודיעה על סיום תפקידה בתוך ימים לא רבים". מה יעשה כעת העוזר הנאמן (והמוכשר, אגב) עם רשומות פנקסו? האם ישלח אהרלה את המכתב ללשכה המתיימת בירושלים? מי יבחן את בקשותינו לתגבור הפעילות למען נערות ונערים במצוקה במרחב הכפרי?

מרשים, מרשים

באחר הצהריים של אותו יום, אצנו רצנו למכללה לכנס החדשנות והפיתוח האזורי ברוח עדות הסטארט אפ. 25 חברות הציגו את רעיונותיהן לתרום לעולם יותר מענין/יעיל/נקי/בריא/בטיחותי. חלק מהן תזכינה להיקלט בחממה שאנחנו מקימים באזור. התעקשתי ללמד את המתכנסים דבר או שניים על המרחב בו הם מבקשים לתקוע יתד עסקית. הסיפור שלנו ("נראטיב", בשפת הכנס, שכל החברות שהציגו בו נקראות בשמות לועזיים) הוא: חלוציות, שיתופיות ומצוינות. חלוצי הישובים וחלוצי המכללה וההידרותרפיה ומעברים ומרכזי החוסן וצוותי החירום ותיירות "דרום אדום". שיתופיות כעיקרון מכונן מימי הפנטזיות על "התלם הארוך מנחל עוז לברור חיל", המפעלים האזוריים הי"ד ופארק התעשייה המשותף עם שדרות. מצוינות חינוכית והשכלתית, מצוינות חברתית וקהילתית, מצוינות של צמיחה תוך כדי האתגר הבטחוני.

קיצור תולדות הזמן שלנו מספר על הגל הראשון, זה החקלאי, בשנות הארבעים והחמישים; הגל התעשייתי בשנות השישים והילך והגל השלישי, מהפכת המידע - טכנולוגיית העילית בשנים אלו. אנחנו הולכים להוכיח, קודם כל לעצמנו, ש"מי שברך סבינו בחקלאות נפלאה, וברך אמהותינו בתעשייה מוצלחת, הוא יברך אותנו באקו סיסטם היי טקי משובח". אגב, הכנס התקיים בבניין הנהלה של מכללת ספיר, המשופץ בצניעות מפוארת. זהו המבנה הוותיק מאד, שהוקם עוד בימי "מכללת הנגב" הראשונים ואשר מוגן בימי הקסאמים האינטנסיביים. כעת הוא נעטה שלמת היי טק, כמיטב רוח הזמן. שווה ביקור.

משקיעים באדמה

בתום השיחה הטובה מאד של אנשינו עם אמיר לוי, אודי אדירי ושירה ברגמן (שדרת הפיקוד המרכזי של אגף התקציבים באוצר לתחומי חקלאות ומים) על נושאים שברומו של עולם גידולי השדה ובעלי החיים, ניצלנו סדק בחלון הזמנים של האורחים וקפצנו לאחד מאתרי העבודה על המכשול בגבול עזה. עוטי שכפ"ץ והלומי רעש המקדחים, אני חושב שהבחורים הרציניים, המחוייבים והלא פריירים בעליל הללו הבינו קצת יותר טוב למה היה כל כך דחוף למצוא את המיליארדים (שלושה, לפחות) ולדחוף אותם לבטן האדמה בתצורות שונות.

ולגדולים – קצת יותר

מליאת המועצה אישרה אמש את המלצת הצוות המיוחד שהקים שמעון, גזבר המועצה, שעדכן את טבלת האיזון בין הישובים - מדד הצדק של חלוקת תקציבי מדינה שאינם "צבועים" מראש וניתנים להקצאה על ידי המועצה. השינוי העיקרי הוא בכך, שלראשונה, החלטנו על מתן העדפה מסוימת (20 אחוז) לגודל הישוב (על פי שטח המגורים ומספר התושבים). אזכיר, שלאחר "צוק איתן", ולאור

ההשקעות הגדולות בתשתיות בישובים סמוכי הגדר, החלטנו על מתן העדפה נאה בטבלת האיזון לשלושת הישובים העורפיים, שלא נהנו מהכיף הכפול - פגזים ותקציבים.

חיים בגיל

אחד מתוצרי התהליך האסטרטגי שקיימנו לאחרונה, הוא הצורך לקיים התבוננות מעמיקה על חיי הוותיקים בשער הנגב. היחידה האסטרטגית, המחלקה לשירותים חברתיים ועמותת "יחדיו" חברו לקיום סקר שירותים (מה קיים במועצה ובישובים? קיים לא מעט. יש מקום לשיפור) וסקר עמדות (מה דעת המבוגרים על מה שקיים? חיובי למדי. בטח, יש מקום לשיפור). צוות ההיגוי הרחב של התהליך קיבל השבוע את הנתונים וכשסיים להסביר לעורכי הסקר איך עורכים סקר, החליט להקים ועדות (איך לא?!): חברה ותרבות הפנאי, תעסוקה ויזמות, התנדבות ותיקים, סיעוד בריאות ורווחה, מבנים ונגישות, ותיקים בחירום. כל הצוותים יעסקו, בין השאר, בחלוקת התפקידים הרצויה בין הישובים לבין הארגונים האזוריים.

נזכיר מה המטרה שלנו: שהגמלאים/ותיקים/זקנים/קשישים שלנו יסכמו את חייהם עד כאן בשמחה ובסיפוק ויחשבו על העתיד באופטימיות וסקרנות. איך עושים זה? דיברנו על כך בשבוע שעבר: על ידי יצירת הווה רווי משמעות, תחושת שייכות גבוהה ואמונה חיובית, תקווה, לגבי העתיד.

הסטיסטיקה מתה מצחוק

פגשתי השבוע ב"חץ שחור" קבוצת "גימלאים - מתנדבים למען הקהילה" מרחובות. אנשים טובים. סיפרתי להם על עצמם, כיצד הם חושבים שהם מכירים אותנו ("שומעים עליכם כל הזמן ברדיו, רואים בטלוויזיה, קוראים בעיתון") וכיצד המציאות כאן מורכבת הרבה יותר, מעניינת הרבה יותר, מעודדת הרבה יותר. נכון - מנהרות, נכון - חמאס קשוח, נכון - השלום לא בפתח. אבל הי, אני אומר להם, שימו לב להתנהגות יוצאת דופן שמתקיימת בשני קבוצים צמודי גדר: ארז ונחל עוז. שניהם התעקשו, שנים לא מעטות, לקלוט רק חברים מלאים בקבוץ. הם המתינו, נפרדו מחברים טובים שלא רצו להיקלט לחברות ועמדו על דעתם ששותפות עמוקה תהיה ערובה לעתיד מוצלח. והנה, כיום, שני הקבוצים עוסקים עד מעל לראש בקליטה של עשרות משפחות לחברות בקבוצים, משפחות שבונות את ביתן החדש על גבול עזה.

אני מסיים ומייד מגלה, לא ייאמן, שבקרוב הקבוצה הקטנה הזו יש זוג הורים גאים ומאושרים של חבר חדש (ומרצה) בנחל עוז שנקלט אחרי "צוק איתן" עם משפחתו. בתום השיחה ניגש אלי זוג הורים נוסף, ומספר בשקט (תשבו) שלהם יש בן שנקלט לאחרונה לחברות עם משפחתו...בארז. תזמורת, מוזיקה.

לא נגמר לנו

הבוצ בשישי הקודם גרר דחיית מירוץ הכלניות להיום...הוא יום מירוץ ההמונים בתל אביב. הלוקאל פטריטיים - שהעדיפו, כמוני, לרוץ בוודיות, בחורשות ובשדות, בשבילי עפר, משעולי אופנים ושולי שדות חיטה, ליד חמניות שצמחו בלי לבקש רשות, אל מול הירקות שמתמלאים עסיס באדמת הלס שלנו - הרוויחו. והרוב, נהנה גם הוא, אבל אחרת, בעיר העברית הראשונה. הואיל והכלניות התניעו לאט, הואיל והפריחה שלהן עדיין בעיצומה, הואיל והשקדים בזהב בלבן + ורוד והואיל שהמרחבים שרים ברוק אירלנד, אנחנו מחליטים בזאת על הארכת "דרום אדום 2017" (שהיה אמור להסתיים מחר) - בשבוע נוסף. כל הפרטים: [באתר](#).

שבת שלום, אלון

שימו לב: הטור יוצא לחופשת מילואים ויום הולדת. נפגש בעוד שבועיים